

Sankta Lucia

(Neapolitansk traditionell)

T: Arvid Rosén

Nat-ten går tun-ga fjät, runt gård och stu-va. kring jord som sol'n för-lät, skug-gor-na ru - va.

Nat-ten går tun - ga fjät, runt gård och stu - va. kring jord som sol'n för-lät, skug-gor-na ru - va.

Då i vårt mör-ka hus, sti - ger med tän-da ljus. San - kta Lu - ci - a, San-kta Lu - ci - a.

Då i vårt mör - ka hus, sti - ger med tän - da ljus. San - kta Lu - ci - a, San-kta Lu - ci - a.

Då i vårt mör-ka hus, sti - ger med tän-da ljus. San - kta Lu - ci - a, San-kta Lu - ci - a!

Då i vårt mör - ka hus sti - ger med tän - da ljus. San - kta Lu - ci - a, San-kta Lu - ci - a!

Natten var stor och stum. Nu, hör, det svingar
i alla tysta rum, sus som av vingar.
Se, på vår tröskel står, vitklädd med ljus i hår,
Sankta Lucia, Sankta Lucia.

Mörkret skall flykta snart, ur jordens dalar.
Så hon ett underbart ord till oss talar.
Dagen skall åter gry, stiga ur rosig sky,
Sankta Lucia, Sankta Lucia.